

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	754-06-619
Дата	05, 10 2017 г.

ЧРЕЗ

Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

0951
ДМЧ

ДО

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

ВЪПРОС

от Теодора Халачева, народен представител от ПГ „БСП за България“

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: професионален стаж за придобиване на юридическа правоспособност

Уважаема госпожо Цачева,

Всички сме убедени в особената важност за държавата, обществото и всеки отделен гражданин на юридическите професии. Ето защо качеството на образованието по специалността "Право" фокусира вниманието на държавните институции, висшите училища, студентите и цялото общество. Съгласно чл. 297 от Закона за съдебната власт, завършилите висше образование по специалността "Право" провеждат шест месечен стаж към окръжните съдилища по разпределение от Министъра на правосъдието или оправомощен от него заместник-министър.

След приключване на стажа стажант-юристите полагат изпит и издържалите го придобиват правоспособност за работа по специалността в държавни и недържавни институции, както и възможност за кандидатстване за заемане на магистратски длъжности, свободни професии като адвокати и др. Съгласно чл. 297, ал. 2 от ЗСВ стажът се провежда на 2 етапа, първият (основен) е с продължителност, не по-малка от два месеца във всеки орган на съдебната власт и чл. 297, ал. 3 от ЗСВ предвижда, че по време на стажа стажант-юристът не получава възнаграждение и времето не се зачита за осигурителен стаж. Вторият етап (професионален) е с продължителност 4 месеца като

ал. 3 на чл. 297 от ЗСВ за него предвижда възможност за уреждане с договор въпроса относно получаване на възнаграждение.

Незаплащането на стажа създава много проблеми на стажант-юристите, които влияят на мотивацията и ефективното участие в стажа, усвояването на работата, както и възможността за плътно престояване в работните дни в различните институции. Оставането без доходи и осигуровки, в това число и здравни, след завършване на висше образование по време на провеждане на стажа, принуждава голяма част от стажант-юристите да започват друга работа и довежда до фиктивното им стажуване. Това е и една от причините, представители на институциите и лицата по чл. 297, ал. 2 от ЗСВ, при които следва да се провежда теоретико-практическата работа, да заверяват предвиденото при тях стажуване, макар и стажантите реално да не са присъствали на стаж при тях.

Във връзка с това бих искала да получа отговор на следните въпроси:

1. Не смятате ли, че е редно основният стаж по чл. 297, ал. 2, предложение 1 да бъде платен, а периодът на професионалния стаж да се зачита за осигурителен стаж?
2. Ще предприемете ли действия за изменение на чл. 297, ал. 3 от ЗСВ, за да се предвиди стажът да се заплаща и да се зачита за осигурителен стаж?
3. Ще предприемете ли действия за решаване на въпроса за заплащането на юридическия стаж, което да залегне и в наредбата по чл. 297а от ЗСВ, уреждаща реда за придобиване на юридическа правоспособност?

С уважение,

Теодора Халачева